

облѣчени въ дълги бѣли ризи, извършвали богослужението и съ пѣсни и съ арфи славѣли Бога. За да спечелятъ още повече неговата подкрепа, гражданитѣ устройвали въ честь на Великия Богъ голѣми празници, за тържествата на които се грижили особени дружества.

Хубавата търговия помогнала много на гражданитѣ. Градътъ наводнилъ съ нови и нови монети, които сѣкълъ, за да улесни търговията. Кжщитѣ се разхубавили. Тѣ били добре наредени: съ маси, столове, кревати и съ разни украшения. Богатитѣ жени имали слугини, които не само готвѣли и чистѣли, но и подреждали прическата и накититѣ на своитѣ господарки. Една картинка, останала отъ тогавашно време, представлява богата гражданка, какъ си реди облѣклото и прическата, седнала на хубавъ столъ. Предъ нея слугиня ѝ държи огледало и ѝ оправя премѣната.

Въ богатитѣ кжщи си служили съ скъпоценни сѣдини, изработвани и украсявани най-различно отъ мѣстни майстори-гърци или пъкъ донасяни отъ Гърция. Бронзови статуйки или пъкъ статуйки на богове, изваяни много хубаво отъ мряморъ, допълвали украшенията на кжщата.

Заедно съ гръцкото писмо и четмо между гражданитѣ се разпространявали и гръцкитѣ знания. Образованитѣ хора се множили и тѣ знаели, какъ да нареждатъ и общинскитѣ работи. Градътъ билъ като отдѣлна държава. Всички граждани се събирали въ общо народно събрание и тамъ обсъждали и решавали градскитѣ работи. Тукъ тѣ избирали и постояненъ съветъ, начело съ единъ градоначалникъ, да ръководятъ управлението споредъ народното желание.

Тѣй много се издигналъ градътъ Одесусъ, че когато обща опасностъ застрашила останалитѣ гръцки градове по брѣга на морето, тѣ си направили съюзъ и обявили градоначалника на Одесусъ за началникъ на съюзенитѣ петъ общини.

Влиянието на Одесусъ преминало и върху тракитѣ. Тѣ взели да си служатъ съ неговитѣ монети и почитали Великия Богъ. Но и тракитѣ повлияли на самитѣ одеситяни. Между жрецитѣ на Великия Богъ имало и гети. Когато еднажъ (ок. 340 г. пр. Хр.) прочутиятъ македонски царъ Филипъ II стигналъ до гр. Одесусъ и го обсадилъ, народътъ излѣзълъ да го посрещне начело съ жреци-гети, които пѣбели